

I

*(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)***RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3813/92**

af 28. december 1992

om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitikRÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og
43,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽³⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg,
og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked i henhold til Traktatens artikel 8 A
indebærer fra den 1. januar 1993 et område uden indre
grænser; den agromonetære ordning, der er baseret på:

- Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985
om regningsenhedens værdi og om de omregnings-
kurser, der skal anvendes i den fælles landbrugs-
politik ⁽⁴⁾
- Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985
om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren ⁽⁵⁾
- Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85 af 11. juni 1985
om fastsættelse af de omregningskurser, der skal
anvendes i landbrugssektoren ⁽⁶⁾
- Rådets forordning (EØF) nr. 129/78 af 24. januar 1978
om de valutakurser, der skal anvendes i den fælles
landbrugspolitik ⁽⁷⁾

kræver kontrol ved de indre grænser i Fællesskabet; der
bør derfor fastlægges en agromonetær ordning, der erforenelig med det indre marked, og nævnte forordninger
bør ophæves;ecuen er defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78
af 18. september 1978 om ændring af værdien af den
regningsenhed, som anvendes af Den Europæiske Fond
for Monetært Samarbejde ⁽⁸⁾; det skal være muligt at
anvende denne regningsenhed, når der fastsættes og
udtrykkes priser eller andre beløb som led i den fælles
landbrugspolitik;inden gennemførelsen af den økonomiske og monetære
union er det nødvendigt at betale de i ecu fastsatte priser
og beløb i national valuta, og dermed også at fastsætte de
omregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren;
kurserne bør være forholdsvis stabile, samtidig med at de
skal ligge nær de økonomiske og monetære realiteter; det
kan i bestemte tilfælde være nødvendigt at fastlægge
særlige kurser, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen
af de kurser, der er fastsat i henhold til artikel 22 i Rådets
forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om
gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF)
nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskel-
lige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som
med interventionerne fra Den Europæiske Investerings-
bank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter ⁽⁹⁾;efter en valutakurstilpasning justeres landbrugsomreg-
ningskurserne principielt lige efter tilpasningen; en let
graduering af tilpasningen kan dog være nyttig for at
undgå markedsforstyrrelser som følge af mindre tilpas-
ninger eller være nødvendig for at afbøde følgerne af
større tilpasninger; for at undgå væsentlige markedsfor-
drejninger er det under alle omstændigheder nødvendigt
ikke at overskride en acceptabel tosidet monetær afvi-
gelse;⁽¹⁾ EFT nr. C 188 af 25. 7. 1992, s. 23.⁽²⁾ EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992.⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 16. 12. 1992, s. 26.⁽⁴⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1. Forordningen er senest æn-
dret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 (EFT nr. L 201 af 31. 7.
1990, s. 9).⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6. Forordningen er senest æn-
dret ved forordning (EØF) nr. 2205/90.⁽⁶⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11. Forordningen er senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 3678/92 (EFT nr. L 370 af
19. 12. 1992, s. 73).⁽⁷⁾ EFT nr. L 20 af 25. 1. 1978, s. 16.⁽⁸⁾ EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1. Forordningen er senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4.
7. 1989, s. 1).⁽⁹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

for at verdensmarkedssituationens indvirkning kan konstateres, bør der fastlægges kurser for omregning mellem ecu og de tredjelandsvalutaer, der anvendes i landbrugssektoren;

det bør fastsættes, hvilken kurs der skal anvendes på de involverede beløb, hvis landbrugsomregningskursen ændres, mens en forretning er under gennemførelse; generelt er den udløsende begivenhed for landbrugsomregningskursen den begivenhed, hvorved det økonomiske mål med den pågældende forretning nås; det kan være nødvendigt at fastlægge denne udløsende begivenhed nærmere eller fravige den, dog således at bestemte kriterier opfyldes, navnlig at de nye landbrugsomregningskursen finder faktisk anvendelse så hurtigt som muligt, hvilket i princippet udelukker de forskellige muligheder for forudfastsættelse for en lang periode; for de af Rådet fastsatte beløb for landbrugsstrukturpolitikken er det rimeligt, at der undgås en formindskelse af støtte, der er tildelt før den nye landbrugsomregningskurs får virkning;

i tilfælde af store monetære revalueringer rammes de berørte landbrugsindkomster hurtigere og stærkere end indkomsterne i andre erhvervssektorer; det er derfor rimeligt, at der indføres mulighed for at yde en midlertidig og aftagende udligningsstøtte, der udbetales ved revalueringer, og som ledsager tilpasningen af landbrugspriserne uden at hindre, at landbrugssektoren definitivt bliver tilpasset den generelle økonomis regler; i medfør af det samhörighedsprincip, der er fastsat i Traktatens artikel 130 A, kan Fællesskabet yde tilskud til udligningsstøtten til landbrugere; fællesskabstilskuddet skal gradueres i forhold til behovene og de finansielle muligheder i de regioner i Fællesskabet, som er omhandlet i mål nr. 1 som fastsat i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter⁽¹⁾;

desuden bør mekanismen vedrørende overførsel af positive monetære afvigelser som omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1677/85 forlænges for en begrænset periode; nedsættelsen af de priser og beløb, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nævnte artikel, anvendes dog ikke på udligninger, der er besluttet som led i reformen af den fælles landbrugspolitik, og som er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽²⁾, i Rådets forordning (EØF) nr. 1357/80 af 5. juni 1980 om indførelse af en præmieordning for oprethol-

delse af besætninger af ammekøer⁽³⁾, i artikel 4a i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽⁴⁾, i Rådets forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje⁽⁵⁾, i Rådets forordning (EØF) nr. 2079/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til førtidspensionering i landbruget⁽⁶⁾ og i Rådets forordning (EØF) nr. 2080/92 af 30. juni 1992 om en fællesskabsordning med støtte til skovbrugsforanstaltninger i landbruget⁽⁷⁾;

der bør fastsættes mulighed for en hurtig tilpasning af de elementer, der indgår i ordningen for handelen med landbrugsprodukter med tredjelande, hvis centralkurserne for medlemsstaterne eller kurserne for tredjelands valutaer ændres;

der bør indføres særlige bestemmelser, som gør det muligt at afhjælpe ekstraordinære situationer, der kan opstå såvel i Fællesskabet som på verdensmarkedet, og som kræver øjeblikkeligt indgreb, der kan sikre, at den fælles landbrugspolitik forskellige ordninger virker efter hensigten;

for at denne forordnings bestemmelser lettere kan iværksættes, bør der indføres en procedure, som sikrer et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

det bør være muligt at indføre overgangsforanstaltninger, så den nye agromonetære ordning lettere kan anvendes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) *retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik:*

— retsakter, der direkte eller indirekte har hjemmel i Traktatens artikel 43, med undtagelse af Den Fælles Toldtarif og andre toldforskrifter, som gælder for såvel landbrugsprodukter som industrivarer

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. L 140 af 5. 6. 1980, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2066/92 (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 49).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2066/92 (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 49).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 85.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 91.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 96.

- retsakter vedrørende varer, som er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og omfattet af særlige handelsordninger
- b) — *faste valutaer*: valutaer, der i Det Europæiske Monetære System holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % i forhold til hinanden
- *flydende valutaer*: andre valutaer i medlemsstaterne eller i tredjelande
- c) *justeringsfaktor*: en koefficient, der:
 - den 1. januar 1993 er lig med den i forordning (EØF) nr. 1677/85 definerede og finder anvendelse pr. 31. december 1992
 - fra dette tidspunkt ændres af Kommissionen ved hver justering inden for Det Europæiske Monetære System i forhold til opskrivningen af centralkurser for den af de faste valutaer, som opskrives mest i forhold til ecu
- d) *repræsentativ markedskurs*:
 - for alle faste valutaer den pågældende valutas centralkurs over for ecu, som fastsat i forbindelse med Det Europæiske Monetære System, multipliceret med justeringsfaktoren
 - for alle flydende valutaer den pågældende valutas gennemsnitlige vekselkurs over for ecu, som konstateret over en referenceperiode, der fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 12, og multipliceret med justeringsfaktoren
- e) *landbrugsomregningskurs*: den kurs, der i forbindelse med retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik anvendes ved omregning:
 - af beløb udtrykt i ecu til en medlemsstats nationale valuta
 - af beløb udtrykt i en medlemsstats nationale valuta til ecu
- f) *monetær afvigelse*: den procentdel af landbrugsomregningskursen, som svarer til differencen mellem denne kurs og den repræsentative markedskurs.

Artikel 2

1. Den regningsenhed, der anvendes i retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, er den ecu, der er defineret i forordning (EØF) nr. 3180/78.
2. Det kan efter fremgangsmåden i artikel 12 bestemmes, at de pågældende priser og beløb udtrykkes i ecu og eventuelt i national valuta i de vigtigste administrative dokumenter, som Fællesskabet og medlemsstaterne udarbejder vedrørende anvendelse af de i stk. 1 nævnte retsakter.

Artikel 3

1. Landbrugsomregningskursen fastsættes af Kommissionen på grundlag af den repræsentative markedskurs og i overensstemmelse med artikel 4, jf. dog de undtagelser, der er nævnt i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel.

Landbrugsomregningskursen er indledningsvis for de faste valutaer lig med den repræsentative markedskurs, der anvendes den 1. januar 1993; for flydende valutaer fastsættes den under hensyn til den repræsentative markedskurs for en referenceperiode i måneden forud for denne dato.

2. I forbindelse med foranstaltninger, hvor fællesskabsfinansieringen via EUGFL udelukkende foregår via EUGFL, Udviklingssektionen, er landbrugsomregningskursen lig den kurs, der anvendes ved bogføringen af udgifter på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Der kan på grund af justeringsfaktoren efter fremgangsmåden i artikel 12 fastsættes en specifik landbrugsomregningskurs, der ligger tæt op ad de faktiske økonomiske forhold, eller om nødvendigt nærmere regler for fastsættelsen af en sådan kurs, med henblik på at undgå en risiko for markedsforvridning, der skyldes monetære forhold, og navnlig:
 - ikke at overskride den signifikante monetære afvigelse i tendensen for den repræsentative markedskurs på tidspunktet for fastlæggelsen af landbrugsomregningskursen
 - at omregne beløb, der har forbindelse med forholdene på verdensmarkedet, og som er udtrykt i en medlemsstats nationale valuta, til ecu.

— ikke at overskride den signifikante monetære afvigelse i tendensen for den repræsentative markedskurs på tidspunktet for fastlæggelsen af landbrugsomregningskursen

— at omregne beløb, der har forbindelse med forholdene på verdensmarkedet, og som er udtrykt i en medlemsstats nationale valuta, til ecu.

4. Såfremt der fastsættes en budgetmæssig grænse, kan landbrugsomregningskursen fastsættes på et niveau svarende til den kurs, der anvendes ved bogføringen af udgifter på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, efter samme fremgangsmåde som blev anvendt, da grænsen blev fastlagt.

Artikel 4

1. Landbrugsomregningskursen for en flydende valuta ændres, når den monetære afvigelse for den sidste referenceperiode i en måned overstiger 2 point. I så fald fastsættes den nye landbrugsomregningskurs på grundlag af en reduktion af den pågældende monetære afvigelse med halvdelen, uden at dette berører anvendelsen af stk. 3, og den får virkning fra begyndelsen af den følgende måned.

2. Hvis en kursjustering medfører, at de for medlemsstater med faste valutaer fastsatte centralkurser ændres, tilpasses landbrugsomregningskurserne straks som følger:
 - de monetære afvigelser for faste valutaer afskaffes, og
 - de monetære afvigelser for flydende valutaer reduceres med halvdelen, såfremt de overstiger 2 point i en relevant referenceperiode, jf. dog stk. 3.

Hvis en kursjustering medfører, at der for en fast valuta opstår en monetær afvigelse på:

- 0,5 point eller derunder, afvikles afvigelsen senest fra begyndelsen af det følgende produktionsår
- over 4 point, reduceres afvigelsen straks til 2 point. Den resterende afvigelse afvikles over en periode på højst tolv måneder fra datoen for justeringen.

De i andet afsnit omhandlede tilpasninger af landbrugsomregningskursen foretages af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 12.

3. Når den absolutte værdi af forskellen mellem afvigelserne mellem to medlemsstaters valutaer i en referencerperiode overstiger 4 point, skal de monetære afvigelser for de pågældende medlemsstater, som overstiger 2 point, straks reduceres til 2 point. Denne tilpasning skal foretages efter enhver tilpasning, som er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 5

1. Den repræsentative markedskurs for et tredjeland nationale valuta anvendes i forbindelse med retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik ved omregning:

- af beløb udtrykt i ecu til det pågældende tredjeland nationale valuta
- af beløb udtrykt i det pågældende tredjeland nationale valuta til ecu.

2. På grund af justeringsfaktoren kan Kommissionen, for at undgå risikoen for markedsforvridning som følge af monetære forhold inden for de beføjelser, der er tillagt denne i medfør af retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik i hvert enkelt tilfælde, fravige stk. 1, så det bliver muligt at anvende omregningskurser, der i højere grad afspejler de faktiske økonomiske forhold.

3. De nærmere regler for fastsættelsen af en specifik omregningskurs, der ligger tæt op ad de faktiske økonomiske forhold, kan fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 12 med henblik på omregning af beløb udtrykt i et tredjeland nationale valuta til en medlemsstats nationale valuta.

Artikel 6

1. Den udløsende begivenhed for landbrugsomregningskursen er:

- afslutningen af toldformaliteterne ved henholdsvis indførsel eller udførsel for så vidt angår de beløb, der opkræves eller ydes i forbindelse med samhandelen med tredjelande
- i alle øvrige tilfælde den begivenhed, hvorved det økonomiske mål for den pågældende transaktion nås.

For beløb, som i forvejen er fastsat i ecu, og for beløb, som fastsættes i ecu efter en udbudsprocedure, kan landbrugsomregningskursen fastsættes for en periode, som kan vare indtil udgangen af den tredje måned efter den måned, hvori forudfastsættelsen er sket. I så fald er landbrugsomregningskursen den kurs, der var gældende henholdsvis på datoen for forudfastsættelsen eller på datoen for udbudsfristens udløb.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede udløsende begivenhed skal fastlægges nærmere eller ikke kan lægges til grund som følge af særlige forhold i forbindelse med markedsordningen eller det pågældende beløb, skal der fastlægges en specifik udløsende begivenhed efter fremgangsmåden i artikel 12 under hensyntagen til følgende kriterier:

- a) faktisk mulighed for anvendelse af ændringerne af landbrugsomregningskursen så hurtigt som muligt
- b) ensartede udløsende begivenheder for tilsvarende transaktioner under de forskellige markedsordninger
- c) indbyrdes overensstemmelse mellem de udløsende begivenheder for de forskellige priser og beløb under én og samme markedsordning
- d) muligheden for en effektiv kontrol med anvendelsen af korrekte landbrugsomregningskurser.

3. Beløb, som Rådet har fastsat som led i støtteordninger, hvis fællesskabsfinansiering henhører under EUGFL, Udviklingssektionen, omregnes til national valuta ved hjælp af den landbrugsomregningskurs, der gælder den 1. januar i det år, hvor beslutningen om ydelse af støtte træffes.

Hvis støtteudbetalingen ifølge fællesskabsforskrifterne er opdelt over flere år, omregnes støttetrancheerne ved hjælp af den landbrugsomregningskurs, som har den laveste værdi blandt dem, der har været gældende den 1. januar i hvert af de år, der løber fra året for beslutningen om ydelse af støtte indtil det år, for hvilket den pågældende tranche udbetales.

Artikel 7

Hvis den landbrugsomregningskurs, der gælder for

- en bestemt fast støtte pr. hektar eller pr. storkreaturenhed, eller
- en udligningspræmie pr. moderfår eller ged, eller
- et beløb af strukturel eller miljømæssig art

er lavere end den tidligere gældende, forhøjes den pågældende støtte eller de pågældende beløb i ecu efter fremgangsmåden i artikel 12.

De i stk. 1 omhandlede beløb forhøjes på en sådan måde, at det undgås, at de kommer ned under beløbet i national valuta i den medlemsstat, hvis omregningskurs er faldet mest, blandt de medlemsstater, der har anmodet om anvendelse af denne artikel.

Artikel 8

1. Medlemsstater med flydende valutakurser kan yde landbrugere udligningsstøtte i tre år, når den gennemsnitlige landbrugsomregningskurs i løbet af de seneste tolv måneder ligger under den gennemsnitlige landbrugsomregningskurs for de forudgående tolv måneder. De perioder, der lægges til grund for ydelse af støtte, kan ikke lægges til grund for ydelse af en ny støtte.

2. Størrelsen af den første årlige rate af støtten fastsættes på grundlag af den nedgang i den gennemsnitlige landbrugsindkomst i den pågældende medlemsstat, der skyldes faldet i landbrugsomregningskursen. Størrelsen af hver årlig rate nedsættes med mindst en tredjedel af det beløb, der blev udbetalt det første år.

Udligningsstøtten kan ikke ydes i form af et beløb pr. produceret mængdeenhed.

3. Fællesskabet deltager i finansieringen af udligningsstøtten

- med 75 % af de beløb, der faktisk ydes til bedrifter beliggende i en region, som henhører under mål nr. 1 som omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88
- med 50 % af de beløb, der faktisk ydes i andre tilfælde.

Dette bidrag betragtes, for så vidt angår finansieringen af den fælles landbrugspolitik, som en intervention til regulering af landbrugsmarkederne.

4. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastsætter de maksimumsbeløb, der kan ydes i støtte pr. rate, forudsat at minimumsgrænserne er nået.

Artikel 9

1. Hvis justeringsfaktoren forhøjes, nedsættes de priser, der er fastsat i ecu som led i den fælles landbrugspolitik, ved begyndelsen af det følgende produktionsår efter fremgangsmåden i artikel 12 med 25 % af ændringen af justeringsfaktoren.

2. De medlemsstater, hvor priserne i national valuta falder som følge af anvendelsen af stk. 1, bemyndiges efter nærmere regler, der skal fastlægges af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, til at yde national udligningsstøtte. Denne støtte skal have sociostrukturelt sigte og må ikke være knyttet sammen med produktionen.

3. De beløb, der er fastsat i ecu som led i den fælles landbrugspolitik, bortset fra dem, der er omhandlet:

- i forordning (EØF) nr. 1765/92
- i forordning (EØF) nr. 1357/90 og i artikel 4a i forordning (EØF) nr. 805/68
- i forordning (EØF) nr. 2078/92, (EØF) nr. 2079/92 og (EØF) nr. 2080/92

ændres om nødvendigt på en passende måde.

Artikel 10

I tilfælde af en valutakursjustering inden for Det Europæiske Monetære System eller en pludselig og mærkbar ændring af vekselkursen mellem ecu og visse tredjelandes nationale valutaer kan følgende beløb:

- importafgifter
- eksportafgifter
- eksportrestitutioner
- slusepriser
- støtte, der fastsættes efter forholdene på verdensmarkedet
- importtilskud

der er fastsat i retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik, i fornødent omfang fastsættes på ny af Kommissionen under anvendelse af de nye landbrugsomregningskurser og efter de metoder, der finder anvendelse i de enkelte tilfælde, samt eventuelt under hensyntagen til udviklingen i markedssituationen.

Artikel 11

1. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder, som vil kunne bringe anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik i fare, træffer Kommissionen afgørelse om passende beskyttelsesforanstaltninger, som eventuelt kan udgøre fravigelser af gældende retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger meddeles straks Rådet og medlemsstaterne.

Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter den dato, på hvilken den har fået meddelelse om beskyttelsesforanstaltningerne, indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for en frist på en måned fra meddelelsen af de pågældende foranstaltninger.

2. Indtræder der ekstraordinære monetære begivenheder, som vil kunne bringe anvendelsen af retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik i fare, kan Kommissionen inden for de beføjelser, der er tillagt den i medfør af disse retsakter i hvert enkelt tilfælde, træffe foranstaltninger, hvorved denne forordning fraviges, navnlig hvis et land:

- anvender unormale former for vekselteknik som f.eks. multiple valutakurser, eller anvender clearing-aftaler

- har en valuta, der ikke noteres på de officielle valuta-markeder, eller for hvilken udviklingen vil kunne medføre forstyrrelser i samhandelen.

Artikel 12

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i:

- a) artikel 26 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, eller
- b) den tilsvarende artikel i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og fiskerivarer, eller
- c) den tilsvarende artikel i andre fællesskabsbestemmelser om indførelse af en tilsvarende fremgangsmåde.

Artikel 13

1. Bliver det nødvendigt at træffe overgangsforanstaltninger for at lette den første anvendelse af bestemmelserne i denne forordning, træffes sådanne foranstaltninger

af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 12, og de gælder i den tid, der er strengt nødvendig for at lette indførelsen af den nye ordning.

2. Justeringsfaktoren og de elementer i denne forordning, som har forbindelse med den, anvendes i en periode, som ikke kan være længere end to år fra denne forordnings ikrafttræden. Inden udløbet af denne periode forelægger Kommissionen Rådet en rapport om ordningen i denne forordning ledsaget af relevante forslag, således at Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan træffe afgørelse om den fremtidige politik på dette område.

3. Forordning (EØF) nr. 1676/85, (EØF) nr. 1677/85, (EØF) nr. 1678/85 og (EØF) nr. 129/78 ophæves.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1992.

På Rådets vegne

J. GUMMER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/92 (EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1).